

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 lutego 2021 r., znak sprawy 390000/603/2021 - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił A. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 16 listopada 2020 r. do 3 stycznia 2021 r. Przyczyną odmowy był fakt, iż A. W. na dzień zachorowania, tj. 16 listopada 2020 r., nie podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Wskazano, że składki za miesiące: listopad i grudzień 2019 r., styczeń, luty, czerwiec, lipiec 2020 r. na ubezpieczenie społeczne (w tym na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe) zapłaciła po obowiązującym terminie.

Od powyższej decyzji odwołała się A. W. wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za okres od 16 listopada 2020 r. do 3 stycznia 2021 r. W uzasadnieniu podniosła, że w dniu 28.01.2019 r. podpisała z ZUS umowę nr (...) o rozłożenie na raty należności z tytułu składek.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o oddalenie odwołania, wskazując, że z posiadanej dokumentacji wynika, że ubezpieczona zapłaciła po terminie składki za miesiące: 11-12.2019 r., 01-02.2020, 06-07.2020, 11.2020 r., w związku z czym na dzień zachorowania, tj. 16 listopada 2020 r., nie podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Zakład wskazał, że ubezpieczona, przez swojego pełnomocnika złożyła wniosek o wyrażenie zgody na opłacenie składek po terminie na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, Zakład jednak odpowiedział, że nie może rozpatrzyć wniosku z uwagi na występujące na koncie płatniczki nieprawidłowości. Organ zawniioskował o przyznanie zwrotu kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. W. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą.

Niesporne

W dniu 28.01.2019 r. A. W. zawarła z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. umowę o rozłożenie na raty należności z tytułu składek.

Dowód: umowa z dnia 28.01.2019 r. – k. 4-7.

Składki na ubezpieczeniowe społeczne, w tym chorobowe, A. W. zapłaciła w zaniżonej wysokości za lipiec 2019 r., a po terminie za miesiące: listopad, grudzień 2019 r., styczeń, luty, lipiec 2020 r., a za czerwiec 2020 r. po obowiązującym terminie w zaniżonej wysokości.

Za marzec, kwiecień, maj 2020 r. ubezpieczona została zwolniona z obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne na podstawie art. 31zo ust. 1 ustawy z dnia 02.03.2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Dowód: decyzja ZUS z dnia 10.11.2021 r. – k. 71- 73.

A. W. stała się niezdolna do pracy od 16 listopada 2020 r., niezdolność trwała do dnia 3 stycznia 2021 r.

Niesporne

Decyzją z dnia 15.02.2021 r. ZUS odmówił A. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 16 listopada 2020 r. do dnia 3 stycznia 2021 r. wskazując, że z posiadanej dokumentacji wynika, że na dzień zachorowania, tj. 16 listopada 2020 r., nie podlegała ona dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. W decyzji wskazano, że składki za miesiące listopad i grudzień 2019 r., styczeń, luty, czerwiec i lipiec 2020 r. na ubezpieczenie społeczne (w tym na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe) zapłaciła po obowiązującym terminie.

Dowód: decyzja ZUS z dnia 15.02.2021 r. – k. 22

Rozliczając składki za: listopad, grudzień 2020 r., styczeń, luty, marzec, kwiecień i maj 2021 r. A. W. pomniejszyła podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne o niewypłacone zasilki.

W dniu 3 marca 2021 r. do ZUS wpłynął wniosek A. W. o wyrażenie zgody na opłacenie po terminie składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe.

Pismem z dnia 31 marca 2021 r. ZUS poinformował A. W., że nie może rozpatrzyć jej wniosku z uwagi na występujące na koncie płatniczki nieprawidłowości, które uniemożliwiają poprawne rozliczenie konta oraz ustalenie okresu podlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Z uwagi na nieskorygowanie dokumentów przez ubezpieczoną, ZUS rozpatrzył wniosek w dniu 19 maja 2021 r. negatywnie.

Dowód: decyzja ZUS z dnia 10.11.2021 r. – k. 71- 73, pismo ZUS z dnia 31.03.2021 r. – 20.

Pismem z dnia 28 lipca 2021 r. A. W. wystąpiła o ponowne rozpatrzenie wniosku z dnia 3 marca 2021 r. o wyrażenie zgody na opłacenie składek po terminie na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe.

ZUS podtrzymał swoje stanowisko i nie wyraził zgody na opłacenie po terminie składek dobrowolne ubezpieczenie chorobowe.

A. W., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu od 01.02.2019 r., natomiast dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresach:

- od 01.02.2019 r. do 30.06.2019 r.,
- od 01.08.2019 r. do 31.10.2019 r.,
- od 01.08.2020 r. do 31.10.2020 r.,
- od 01.06.2021 r. do 31.08.2021 r.

Z uwagi na opłacenie składek po terminie lub w zaniżonej wysokości, dobrowolne ubezpieczenie chorobowe ustało w miesiącach: lipiec, listopad, grudzień 2019 r., styczeń, luty, czerwiec, lipiec, listopad, grudzień 2020 r., styczeń, luty, marzec, kwiecień i maj 2021 r.

ZUS odmówił A. W. wypłaty świadczeń za okresy 16.11.2020 – 03.01.2021 r., 26.02.2021 r. – 13.03.2021 r., 15.03.2021 r. – 16.05.2021 r.

Dowód: decyzja ZUS z dnia 10.11.2021 r. – k. 71-73

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się niezasadne.

Stan faktyczny sprawy ustalony został w oparciu o dowody z dokumentów, których prawdziwość i rzetelność sporządzenia nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Również i Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wiarygodności przedłożonych dokumentów, przez co były one miarodajne dla podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie.

Przedmiotem rozpoznania niniejszej sprawy było prawo A. W. do zasiłku chorobowego za okres od 16 listopada 2020 r. do dnia 3 stycznia 2021 r.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (z dnia 13 października 1998 r. Dz.U. Nr 137, poz. 887 ze zm.) osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu.

Stosownie do treści art. 11 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4-5a, 7b, 8 i 10.

W myśl art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w brzmieniu obowiązującym do dnia 01.01.2022 r. ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz chorobowe, o których mowa w ust. 1, ustają od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej na to ubezpieczenie - w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność i osób z nimi współpracujących, duchownych oraz osób wymienionych w art. 7; w uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek ubezpieczonego, może wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie, z zastrzeżeniem ust. 2a.

Zgodnie z art. 18 ust. 10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych zasady zmniejszania najniższej podstawy wymiaru składek, o których mowa w ust. 9, stosuje się odpowiednio w przypadku niezdolności do pracy trwającej przez część miesiąca, jeżeli z tego tytułu ubezpieczony spełnia warunki do przyznania zasiłku.

W myśl art. 21 ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw z dnia 24 czerwca 2021 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 1621) zasiłki oraz świadczenie rehabilitacyjne, do których prawo powstało przed dniem 1 stycznia 2022 r., wypłaca się w wysokości, na zasadach i w trybie określonych w przepisach ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2022 r., za cały okres nieprzerwanej niezdolności do pracy.

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że ZUS odmówił A. W. wypłaty świadczeń za okresy 16.11.2020 – 03.01.2021 r., 26.02.2021 r. – 13.03.2021 r., 15.03.2021 r. – 16.05.2021 r., a zatem ubezpieczonej nie przysługiwało prawo pomniejszenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za te okresy.

Ubezpieczona wniosowała co prawda o wyrażenie zgody na opłacanie składek po terminie na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, jednak nie skorygowała wszystkich wskazanych jej przez ZUS nieprawidłowości, w związku z czym ZUS rozpoznał jej wniosek negatywnie.

W związku z powyższym z uwagi na opłacenie przez A. W. składek po obowiązującym terminie i w zaniżonej wysokości, dobrowolne ubezpieczenie chorobowe ustało w miesiącach: lipiec, listopad, grudzień 2019 r., styczeń, luty, czerwiec, lipiec, listopad, grudzień 2020 r., styczeń, luty, marzec, kwiecień i maj 2021 r. Tym samym A. W. nie podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w miesiącach: lipiec, listopad, grudzień 2019 r., styczeń, luty, czerwiec, lipiec, listopad, grudzień 2020 r., styczeń, luty, marzec, kwiecień i maj 2021 r. Skoro ubezpieczona nie podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie grudzień 2020 r. – styczeń 2021 r., decyzja ZUS odmawiająca jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 16 listopada 2020 r. do 3 stycznia 2021 r. była prawidłowa. Wobec powyższego odwołanie podlegało oddaleniu w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., o czym orzeczono jak w punkcie I wyroku.

W punkcie II wyroku zawarte zostało orzeczenie o kosztach procesu. Zgodnie z treścią przepisu art. 98 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). A. W. przegrała proces, dlatego winna zwrócić organowi poniesione przez niego koszty, na które składało się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika – radcy prawnego (180 zł) ustalone w oparciu o stawki określone w § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (tj. z dnia 3 stycznia 2018 r., Dz.U. z 2018 r. poz. 265).

sędzia K. S.

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)

sędzia K. S.